

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 15T/44/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518010327
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2018:3518010327.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Jána Odnogu a členov senátu M. Z. V. W. C., v trestnej veci obžalovaného W. G., D.. XX.X.XXXX S. H., pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 7.9.2018 takto

rozhodol:

Obžalovaný: W. G., D.. XX.X.XXXX S. H., trvale bytom C. Č.. XXX, t.č. v ÚVV Ilava,

je vinný, že

obžalovaní W. G., Ľ. B. a O. C. v bližšie nezistenom čase v noci zo dňa 19.02.2018 do dňa 20.02.2018 v obci Rudník pri obecnom úrade spoločným konaním po predchádzajúcej dohode vnikli do uzamknutého osobného motorového vozidla zn. Škoda Favorit, evidenčné číslo O., bielej farby a to tým spôsobom, že zatiaľ čo obvinený Ľ. B. sedel v aute na ktorom prišli a dával pozor, obvinení O. C. a W. G. prišli k uvedenému vozidlu, obvinený O. C. cez vrchnú hranu dverí auta prestrčil špagát pomocou ktorého vytiahol zaisťovací kolík, následne otvoril dvere vozidla a z predného priečinku zobrali peňaženku s dokladmi od vozidla, zo zadných sedadiel 3 ks rybárskych udíc zn. Crivit v plastových obaloch s príslušenstvom a podberákom v celkovej hodnote 240,- eur, štartovacie káble v hodnote 10,- eur, gola sada v hodnote 40,- eur, autolekárníčku v hodnote 2,- eur a z prednej časti vozidla autorádio v hodnote 20,- eur, a tieto veci následne naložili do auta k Ľ. B. a z miesta spoločne odišli, čím svojim konaním spôsobili poškodenú O. G. škodu odcudzením vecí vo výške 312,- eur, pričom obvinený O. C. skutok spáchal napriek tomu, že bol dňa 12.12.2017 odsúdený za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom sp. zn. 2T/157/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2017,

2) obžalovaní W. G. V. O. C. v bližšie nezistenom čase v noci zo dňa 19.02.2018 do dňa 20.02.2018 spoločným konaním po predchádzajúcej vzájomnej dohode vnikli do neobývaného rodinného domu so súpisným číslom XX v obci Rudník tak, že pristúpili k drevenému plotu, z ktorého odmontovali drôt, ktorým bol drevený plot pripevnený k stĺpu, následne vošli do dvora patriaceho k predmetnému domu zo strany od lesa, kde sa obvinený O. C. rukami zaprel do vonkajších uzamknutých dverí, ktoré v dôsledku vyvinutého tlaku vypadli a vytrhli sa z pántov, na čo obaja obvinení vošli do chodby a následne aj do neuzamknutej hospodárskej časti domu odkiaľ odcudzili elektrickú motorovú pílu značky Stihl, v hodnote 200,- eur, potom prešli do ďalšej miestnosti, odkiaľ odcudzili detskú krosovú benzínovú motorku značky LEM, v hodnote 300,- eur, a týmto konaním spôsobili poškodenému S. T. škodu odcudzením vo výške 500,- eur, pričom obvinený O. C. skutok spáchal napriek tomu, že bol dňa 12.12.2017 odsúdený za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom sp. zn. 2T/157/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2017,

t e d a

v bode 1), 2) obžaloby:

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania vlámaním,

č í m s p á c h a l

v bode 1), 2)

pokračovací zločin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona,

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), n) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu zaraduje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný uhradiť poškodenému S. T., D.. X.X.XXXX, trvale bytom F. Č.. XX náhradu škody vo výške 200 €.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný uhradiť poškodenej O. G., D.. X.X.XXXX, trvale bytom F. Č.. X náhradu škody vo výške 232 €.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodený S. T., D.. X.X.XXXX, trvale bytom F. Č.. XX a poškodená O. G., D.. X.X.XXXX, trvale bytom F. Č.. X odkazujú so zvyškom ich nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 27.6.2018 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. Pv 218/18/3304-43 zo dňa 26.6.2018 na obžalovaných O. C., D.. X.X.XXXX S. H., W. G., D.. XX.X.XXXX S. H. V. Ľ. B., D.. XX.X.XXXX S. H. pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, , odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 2 Trestného zákona, ktorého sa mal obžalovaný W. G. dopustiť na skutkovom základe ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozsudku.

Súd na neverejnom zasadnutí uznesením vylúčil zo spoločného konania na samostatné prejednanie a rozhodnutie trestnú vec obžalovaného W. G.Č. stíhaného pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona z dôvodu prednosti konania vo väzobných veciach, pričom v prípade obvineného O. C. by súd musel čakať na rozhodnutie o jeho odvolaní, ktoré ešte len bude predložené Krajskému súdu v Trenčíne.

Obžalovaný W. G. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7.9.2018 na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, ods. 4 a o následkoch v rozsahu ods. 5 až 8 Trestného poriadku vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne preto súd postupoval podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku a obžalovanému kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, na ktoré obžalovaný odpovedal :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,

odpoveď obžalovaného : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu

odpoveď obžalovaného : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,

odpoveď obžalovaného : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin,

odpoveď obžalovaného : áno

Nakoľko obžalovaný odpovedal na všetky uvedené otázky „áno“ a súd nemal pochybnosti o pravdivosti jeho priznania, po zistení stanoviska prokurátora vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie o skutku v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody. Na základe uvedeného, súd potom obžalovaného uznal za vinného zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z toho dôvodu súd na hlavnom pojednávaní vykonal na základe návrhov procesných strán dokazovanie a v súlade s ustanovením § 269 prečítal, resp. oboznámil odpis z registra trestov, odborné vyjadrenia ku škode, správu o povesti a priebehu väzby na obžalovaného, správu sociálnej poisťovne, výpis z evidencie priestupkov, uznesenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 1PP/142/2017 zo dňa 18.12.2017, uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 6Tos/13/2018 - 44 zo dňa 15.2.2018 a uznesenia OR PZ Nové Mesto nad Váhom sp. zn. ČVS:ORP-117/VYS-NM-2018 zo dňa 17.5.2018 a 29.5.2018.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že sa páchatel priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona prítiažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej

sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukladanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

V intenciách vyššie uvádzaných základných zásad pre ukladanie trestu súd pri prihliadnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy uložil obžalovaného ako druh trestu trest odňatia slobody a to pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 2 roky a 6 mesiacov.

Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 3 krát súdne trestaný, prvý krát rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 23.8.2016, právoplatným toho istého dňa, sp. zn. 1T/106/2016 za nedovolenú výrobu omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona na podmienený trest odňatia

slobody 3 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok, ďalej rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 5.10.2016, právoplatným dňa 21.10.2016 za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody 1 rok so skúšobnou dobou na 2 roky do 22.10.2018 a posledné odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14.6.2017, právoplatným toho istého dňa, sp. zn. OT/39/2017 za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov v Ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z odpisu z registra trestov ako aj z uznesenia Okresného súdu Trnava sp. zn. 1PP/142/2017 zo dňa 18.12.2017 právoplatným dňa 15.2.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 6Tos/13/2018 - 44 zo dňa 15.2.2018 vyplýva, že obžalovaný bol dňa 15.2.2018 podmienenčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. OT/39/2017.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupov vyplýva, že obžalovaný bol 7 krát postihnutý za priestupok a okrem troch priestupkov na úseku dopravy sa dopustil aj troch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu a jednému priestupku proti majetku. Zo správy o povesti z Obce Hrachovište je obžalovaný hodnotený v podstate dobre, nebol predvolávaný na komisiu verejného poriadku ani trestaný.

Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa obžalovaný priznal a svoj čin úprimne oľutoval a ďalej podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti v konaní pred súdom príslušnému orgánu a to v štádiu súdneho konania súdu, keďže obžalovaný svojím vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v podstate odbremenil súd od dokazovania jeho viny, ktorou skutočnosťou napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti (viď tiež stanovisko Najvyššieho súdu SR č. 44 uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č. 5/2017). Zároveň u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť a to podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda, že už bol za trestný čin odsúdený, z toho dôvodu u obžalovaného prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, čo v jeho prípade malo vplyv na hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá sa znižovala o jednu tretinu. Pokiaľ ide o obhajobné tvrdenie, aby súd nezapočítal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona z dôvodu, že obžalovaný sa doposiaľ nedopustil druhovo rovnakej trestnej činnosti, súd uvádza, že dikcia tohto ustanovenia za bodkočiarkou dáva súdu možnosť, nie povinnosť neprihliadať na predchádzajúce odsúdenie, pričom toto ustanovenie nič nehovorí o tom, že by súd nevyhnutne musel prihliadať na predchádzajúce odsúdenie iba pri druhovo rovnakej trestnej činnosti. Je na zvážení súdu, či na predchádzajúce odsúdenie bude alebo nebude prihliadať, pričom súd v tomto prípade považoval za správne na predchádzajúce odsúdenia prihliadať, pretože obžalovaný sa v minulosti okrem drogovej trestnej činnosti dopustil aj spáchania troch trestných činov násilného charakteru, preto podľa názoru súdu by bolo nelogické, aby pri odsudzovaní páchatel'a za majetkovú trestnú činnosť neprihliadal na predchádzajúcu násilnú trestnú činnosť, či drogovú trestnú činnosť.

Obžalovaného súd odsúdil za zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona, preto mu ukladal trest podľa odseku 4, kde je základná trestná sadzba v rozmedzí od 3 do 10 rokov. Vzhľadom k tomu, že v prípade obžalovaného prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, znižovala sa postupom podľa § 38 ods. 3, ods. 8 Trestného zákona zákonom ustanovená horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, z toho dôvodu, konečné rozmedzie trestnej sadzby po úprave predstavovalo trestnú sadzbu 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov.

Súd pri konečnom rozhodovaní o výške trestu odňatia slobody, ktorý druh trest musel súd obligatórne v prípade obžalovaného za spáchaný zločin ukladať v zmysle § 34 ods. 6 Trestného zákona, prihliadol aj na samotný postoj obžalovaného k spáchanému trestnému činu, teda, že sa k spáchaniu priznal, trestný čin oľutoval a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný. To bol jeden z dôvodov, prečo podľa názoru súdu pripadal do úvahy postup analogicky podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam v zmysle stanoviska Najvyššieho súdu SR uverejneného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov č. 5/2017, z ktorého dôvodu súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody pod zákonom určenú zvýšenú dolnú hranicu trestnej sadzby, keďže obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny. Súd pri rozhodovaní neopomenul ani to, že obžalovaný už bol 3 krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť, a že spáchania tohto skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia a to ani týždeň od jeho podmieneného prepustenia. Súd v kontexte úvah o spravodlivosti, úmernosti a individualizácie trestu v prípade jeho uloženia u obžalovaného dospel k

záveru, že účinky individuálnej ako aj generálnej prevencie trestu možno dosiahnuť aj jeho uložením pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby. Len taký trest možno považovať za spravodlivý a primeraný spáchanej trestnej činnosti a osoby obžalovaného najmä s prihliadnutím na jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti. Samotná aj minimálna trestná sadzba za tento spáchaný zločin je pomerne prísna. U obžalovaného, ktorý sa prvý krát dopustil spáchania zločinu bude 2,5 ročný nepodmienečný trest odňatia slobody dostatočným na jeho nápravu a prevýchovu. Súd však dodáva, že nižší trest by sa v prípade všetkých okolností spáchania zločinu (spáchaný len niekoľko dní po podmienenom prepustení z výkonu trestu, teda zjavne trest odňatia slobody kratšieho trvania nemal na obžalovaného žiadny efekt nápravy, keď sa v takom krátkom čase dopustil ďalšieho) ako i osoby obžalovaného (najmä tri predchádzajúce odsúdenia ako i viacero priestupkov vrátane priestupku proti majetku) nejavil ako dostatočný. Preto súd trest odňatia slobody najmä vzhľadom na postoj obžalovaného a vyhlásenie viny znížil pod zákonnú dolnú hranicu trestnej sadzby o pol roka. Takýto trest zároveň plní funkciu tak generálnej ako aj individuálnej prevencie, čo by už podľa názoru súdu neplnil, ak by bol ukladaný ešte v kratšej výmere.

Pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (nebezpečné vyhrážanie), súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Pokiaľ ide o návrh obhajoby na zaradenie obžalovaného na ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, dôvodnosť tohto návrhu nebola bližšie špecifikovaná a súd v prípade obžalovaného nevidel žiadne dôvody pre postup podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona. Je treba poukázať, že závažnosť spáchaného trestného činu v tomto prípade bola u obžalovaného vyššia, keďže sa dopustil spáchania zločinu, pričom súd nenašiel žiadny dôvod (aj s prihliadnutím na rôznorodosť predchádzajúcej trestnej činnosti vrátane násilnej), prečo by náprava obžalovaného mala byť lepšie zaručená v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o náhradu škodu, súd zaviazal obžalovaného podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku na náhradu škody poškodenému VlaW. T., D.. X.X.XXXX, H. N. F. Č.. XX vo výške 200 €, nakoľko pôvodne vzniknutá škoda vo výške 500 € vyplývajúca z odborných vyjadrení - S. Ž. zo dňa 8.3.2018 - elektrická motorová píla zn. Stihl v hodnote 200 € a Milana Viteka VIMAD - detská krosová motorka zn. LEM v hodnote 300 € bola ponížená o hodnotu detskej krosovej motorky vo výške 300 € vzhľadom k tomu, že uznesením OR PZ v Novom Meste nad Váhom sp. zn. ČVS:ORP-117/VYS-NM-2018 zo dňa 29.5.2018 bola táto detská krosová motorka vrátená poškodenému S.F. T..

Rovnako v prípade poškodenej O. G., D.. X.X.XXXX, H. N. F. Č.. X pôvodne vzniknutá škoda vo výške 312 € vyplývajúca z odborného vyjadrenia - ALBION Z. W. zo dňa 8.3.2018 spolu v hodnote 312 € bola ponížená o hodnotu jednej rybárskej udice zn. Crivit s navijakom v modrom obale vo výške 80 € vzhľadom k tomu, že uznesením OR PZ v Novom Meste nad Váhom sp. zn. ČVS:ORP-117/VYS-NM-2018 zo dňa 29.5.2018 bola táto udica s navijakom vrátená poškodenej O. G.. Z toho dôvodu súd zaviazal obžalovaného na náhradu škody S. T. vo výške 200 € a O. T. vo výške 232 € a zo zvyškom ich nároku, keďže trvali na škode tak ako bola vyčíslená v obžalobe, ich súd podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.